

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges] **DEMASCAT PRINTR-UN VIS**

Un foarte priceput falsificator de polițe, care se învârtea în cele mai bune cercuri ale societății din Boston și în general era considerat ca fiind foarte bogat, a fost nu demult demascat în modul cel mai remarcabil.

Infractorul și-a condus „arta curată” de-a lungul mai multor ani, cu mult succes, fără a plana asupra sa cea mai mică bănuială și aproape a atins perfecțiunea în imitarea semnăturilor străine.

Dar s-a întâmplat să facă cunoștință cu un editor, a cărui avere era apreciată la multe milioane.

Felul aristocratic al escrocului, maniera lui nobilă de a-și face apariția, i-au plăcut omului cu bani ; l-a invitat la el și în curând elegantul ticălos de vreo 29 de ani, era un musafir permanent, bine văzut în casa milionarului.

Într-o zi, băncile editorului și-au dat seama că cineva a falsificat semnătura milionarului pe diferite polițe pentru sume mari.

De îndată au fost însărcinați doi oameni din poliția secretă, cu urmărirea afacerii.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Dar polițiștii n-au reușit să descopere nici cea mai vagă urmă a făptașului.

Editorul vorbea de multe ori despre ciudatele falsuri cu infractorul demn de admirat pentru sângele lui rece, care mereu venea și pleca din casa lui ; și lăsând întotdeauna impresia celei mai profunde compătimiri, tânărul fățarnic făcea ba o presupunere, ba alta.

Într-o dimineață frumoasă, fiica de 11 ani a editorului a venit cu o figură serioasă în biroul tatălui și a povestit bărbatului care asculta distrat, că în noaptea trecută a visat ceva ciudat.

Fetița a spus că „domnul cel distins”, care acum vine des în vizită și care este întotdeauna așa de amabil cu sora ei mai mare, i-ar fi apărut în vis și i-ar fi cerut să meargă cu el la plimbare ; el ar fi dus-o în locuința lui din Mainstreet și i-ar fi arătat că el putea să scrie la fel de frumos ca și tatăl ei, al cărui nume l-a desenat cu multă grijă pe o bucată lungă de hârtie.

El i-a dăruit hârtia, dar când s-a trezit, desigur, hârtia dispăruse ...

[Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? ! O culegere de povestiri din viață ! Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt ! Editura : Frații Doenges din Dillenburg ! Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 508 / 3 AUGUST 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„... dragostea acoperă toate greșelile”.
[PROVERBE 10 : 12]

Dumnezeu să vă binecuvânteze Paul & Mădălina !

Editorial. *Up ewig ungedeelt* ! [Se traduce cu : „Pentru totdeauna nedespărțiți !”]

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.” (Isaia 54 : 10)

Pentru independența provinciei Schleswig-Holstein, pentru conservarea limbii germane și a datinii, s-a luptat deja între anii 1415-1435, într-un război de 20 de ani împotriva Danemarcei.

De atunci a curs mult sânge în schimbarea vremurilor, dar Danemarca, pe atunci un regat puternic, a deținut mereu Schleswig-ul ca pe o provincie daneză.

Numai aceasta a promis solemn regele Danemarcei în anul 1460, că Schleswig-Holstein nu vor fi niciodată despărțite una de alta.

Pe atunci cuvântul : „*Up ewig ungedeelt* !” era lozinca provinciei Schleswig-Holstein. „*Pentru totdeauna nedespărțiți*”.

Din nou s-a luptat pentru eliberarea Schleswig-Holstein între 1848-1851. Cu strigătul : „*Up ewig ungedeelt* !”, ducatele au intrat în lupta care a început fără speranță. O armată prusacă a venit în ajutorul principatelor Schleswig-Holstein.

Când în 23 aprilie 1848 generalul von Wrangel i-a bătut pe danezi la Schleswig, scopul părea atins. Dar amestecul puterilor străine și dezbinarea Germaniei, au ajutat Danemarca totuși la câștigarea victoriei.

Războiul de aproape trei ani al principatelor Schleswig-Holstein a fost atunci aproape zadarnic ; Schleswig a rămas provincie daneză, iar Holstein sub hegemonie daneză.

Abia când împăratul nostru Wilhelm I a scos sabia în anul 1864 pentru Schleswig-Holstein, minunatul ținut înconjurat de mare a devenit german, unit și liber ...

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Și totuși, pe acest pământ, în acest timp trecător se poate găsi un legământ de dragoste și credincioșie veșnică : este legământul harului lui Dumnezeu cu păcătosul răscumpărat.

Când Isus, care a venit din cer să caute și să mântuiască ce era pierdut, întâlnește un păcătos pierdut care spune cu smerenie : **Salvează-mă și pe mine !** atunci într-adevăr se încheie un legământ : pentru totdeauna de nedespărțit.

Atunci este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu (Luca 15 10) ; o cântare de laudă străbate întinderea cerului, un nume este scris în cartea vieții, care va rămâne aici veșnic.

Un om este întors de pe calea pierzării prin harul lui Dumnezeu ; el devine un copil al lui Dumnezeu, prețios pentru inima lui Isus, care spune despre el : „*Nimeni nu-l va smulge din mâna Mea*”.

Iar **Isus Își ține cuvântul !**
Înclinațiile Lui nu se schimbă.
„*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci !*” (Evrei 13 : 8.)

„*În El nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.*” (Iacov 1 : 17)

Inima Lui este în orice vreme deschisă zi și noapte pentru ai Săi cu aceeași dragoste. El spune :

„**Te iubesc cu o iubire veșnică ; de aceea îți păstrez bunătatea Mea !**” (Ieremia 31 : 3)

El ține o credincioșie desăvârșită, veșnică. Chiar și atunci când un copil al lui Dumnezeu umblă înaintea lui Dumnezeu nerecunoscător, neloial, care uită dragostea și harul lui Isus – Isus rămâne credincios, pe veci credincios.

Aici există un loc de adăpost sigur în trecerea acestei vieți, în greutăți și lupte, suferințe, dezamăgiri, pe care

oamenii ni le pregătesc de atâtea ori. Inima lui Isus este statornică în credincioșie – legământul harului lui Dumnezeu este pentru totdeauna de nedesfăcut.

Și totuși, omul păcătos se opune acestei dragoste !

Orice face mai degrabă decât să se încredințeze cu toată viața lui Creatorului care a făcut soarele și luna și stelele și a creat cerurile, deși el nu este decât o țărână, un nimic în universul infinit.

Este nevoie de harul covârșitor al lui Dumnezeu pentru a înfrânge un păcătos și să încheie cu Dumnezeu acest legământ veșnic al harului.

Și totuși, Dumnezeu nu pretinde nimic. „**Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați !**”

Omul nu este nevoit, nu trebuie și nu poate să aducă nimic cu el în acest legământ, decât o inimă conștientă de vină, împovărată de păcate.

Nu este ca la o căsătorie, unde mireasa aduce cu ea o zestre și bani. Nu, aici Domnul aduce tot ce este nevoie pentru : fericire, mântuire și pace: har, iertare, neprihănire, pace, bucurie, viață veșnică și slavă.

Isus vrea să-ți dăruiască tot ce are nevoie inima ta în timp și veșnicie. Dorești tu să închei acest legământ de har veșnic cu Isus ?

El dorește mult mai multe decât tine ! Isus te cheamă la aceasta, te caută, dar apoi El cere inima ta întreagă, neîmpărțită ! Dacă te abandonezi fără condiții în mâinile Lui ca El să te mântuiască, atunci El scrie deasupra vieții tale :

„**Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina.**” [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

În sfârșit, Judson cu patru copii a sosit la Boston. După 33 de ani, orașul era complet schimbat, avea alte clădiri. Circulau trenuri nou inventate.

Lui i se părea că e în altă lume. Bisericele din toate părțile îl chemau să le vorbească, dar din cauza gâtului a refuzat toate invitațiile.

El a venit să-și vadă de sănătate și medicii i-au interzis să vorbească.

În America, el și-a dat seama că și dacă ar putea să vorbească, i-ar veni greu. Timp de 33 de ani a trăit în Burma. Acum, el gândea în burmeză, nu în engleză.

De când a plecat, el n-a mai predicat în engleză.

Biserica din Boston a înțeles situația, totuși a dorit să le împărtășească ceva de pe câmpul de misiune.

De aceea, au găsit un burmez, care să stea lângă el, să-i audă șoaptele lui, apoi să le traducă, să le spună tare în engleză. În felul acesta a putut să le spună câteva fraze.

În America a stat mai bine de un an. În timpul acesta starea sănătății lui îmbunătățindu-se, a ajuns să facă cunoștință cu Emilia Cuibuc, o scriitoare mult mai tânără decât el, care a fost gata să se căsătorească cu el ca să-l ajute.

Astfel, la 2 iunie 1846, Judson s-a căsătorit a treia oară.

La șase săptămâni după căsătorie, s-au întors în Burma. Sănătatea îi era puțin refăcută. A mai trăit patru ani.

Dorea să vadă orașul Rangoon la picioarele Domnului. Dar când au sosit, i s-a dat voie să intre în oraș nu ca misionar,

ci ca păstor care să predice străinilor, nu burmezilor.

Regele din vremea aceasta era un budist fanatic. Văzând aceasta, și-au schimbat direcția, s-au dus la Moulmein.

Aici a avut parte de bucurie. Lucrarea era în plină înflorire.

În fiecare lună, misionarii aveau botez cu burmezi, kareni și talingi. În anul 1849 au fost botezați 1.500 de persoane. În misiunea de la Arracan, numărul celor botezați a fost dublu.

În septembrie 1849, boala lui Judson s-a agravat din nou. Medicii i-au recomandat să mai facă un voiaj pe mare.

Astfel, s-a îmbarcat pe o corabie franceză, dar vineri 12 aprilie 1850, Adoniram Judson a plecat la odihna veșnică.

Ultimele lui cuvinte au fost : „S-a sfârșit !”

Corpul lui a fost înmormântat în adâncul apelor Oceanului Indian ...
(Continuarea va fi în numărul viitor)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

[Continuare pe pagina 4]